

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

3 vtrum Deo offerre sacrificium sit spiritualis actus virtutis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

Verum soli Deo sit sacrificium offerendum.

AD SECVDVM sic proceditur. Videtur, q non soli summo Deo sit sacrificium offerendum. Cum n. sacrificium Deo offerri debeat, videtur q omnibus illis sit sacrificium offerendum, qui diuinitatis consortes sunt: sed etiam sancti homines efficiuntur diuinae naturae consortes, ut dicitur 2. Petri 1. Vnde & de eis in Pf. 81. dicitur. Ego dixi Dij estis. Angeli et filij Dei nominantur, ut patet Job 1. ergo omnibus his debet sacrificium offerri.

¶ 2 Præ. Quanto aliquis maior est, tanto ei maior honor debet exhiberi: sed angeli, & sancti sunt multo maiores quibuscunq; terrenis principibus, quibus tamen eorum subditi multo maiorem honorem impendunt, se coram eis prosternentes, & munera offerentes, quam sit oblatio alicuius animalis, vel rei alterius in sacrificium. ergo multo magis angelis, & sanctis potest sacrificium offerri.

¶ 3 Præ. Tempia, & altaria instituantur ad sacrificia offerenda: sed tempia, & altaria instituantur angelis, & sanctis, ergo etiam sacrificia possunt eis offerri.

SED CONTRA est, quod dicitur Exodi. 22. Qui immolat dijs, occidetur, præter Domino soli.

RESPON. Dicendum, q sicut dictum est, oblatio sacrificij sit ad aliquid significandum. Significat autem sacrificium quod offertur exteriori, interiori spirituale sacrificium, quo anima seipsam offert Deo, sicut illud Psalmista. Sacrificium Deo spiritus contribulatus: quia sicut supra dictum est, exteriores actus religionis ad interiores ordinantur. Anima autem se offert Deo in sacrificium, sicut principio suae creationis, & sicut fini suae beatificationis. Secundum autem veram fidem solus Deus est creator aiarum nostrarum, ut in 1. habitum est. In solo etiam eo aia nostra beatitudo consistit, ut supra dictum est. Et ideo sicut soli Deo summo debemus sacrificium spirituale offerre, ita etiam soli ei debemus offerre exteriora sacrificia. Sicut et orantes atq; laudantes ad eum dirigimus significantes voces, cui res ipsas in corde quas significamus, offerimus, ut Av. dicit 10. de ciu. Dei. Hoc est videm in omni republica obseruari, q summum rectorem ali-

quo signo singulari honorant, qd cuiusq; alteri deferretur, esset crime letae maiestatis. Et ideo in lege diuina statuitur poena mortis his qui diuini honoris alijs exhibet.

AD PRIMVM ergo dicendum, q nomen diuinitatis communiceatur aliquibus non per aequalitatem, sed per participationem: & ideo nec aequalis honor eis debetur.

AD SECVDVM dicendum, q in oblatione sacrificij non pefat pui ocelli pecoris, sed significatio, qua hoc fit in honore summi creatoris totius uniuersi. Vn sicut Aug. dicit 10. de ciu. Dei. demones no cauerinis nidorib, sed diuinis honoribus gaudent.

AD TERTIVM dicendum, q sicut Aug. dicit 8. de ciu. Dei. No constitutum Martyribus templa sacerdotalia, quoniam non ipsi, sed Deus eorum nobis est Deus. Vnde sacerdos non dicit, Offero tibi sacrificium Petre, vel Paule: sed Deo de illorum victoris gratias agimus, & nos ad imitationem eorum exhortamur.

Verum oblatio sacrificij sit specialis actus uirtutis.

AD TERTIVM sic proceditur. Videtur sacrificium non sit specialis actus uirtutis. Aug. 10. de ciu. Dei. Verum sacrificium opus quod agit, ut sancta societate Deo: sed omne opus bonum non est actus alicuius determinatae uirtutis, ergo sacrificij non est specialis actus determinatae uirtutis. ¶ 2 Præ. Maceratio corporis, quae fit per uinum ad abstinentiam: quae autem fit per castitatem, pertinet ad castitatem: quae autem fit per uinum, pertinet ad fortitudinem, quae uinum comprehendit sub sacrificij oblatione. ¶ 2. Exhibeatis corpora uestra hostia uiuifica, et Apost. ad Heb. ult. Beneficentiae, & obliuisci: talibus enim hostis proferuntur. necientia autem, & coio pertinet ad misericordiam, & liberalitatem, ergo sacrificio non est specialis actus determinatae uirtutis. ¶ 3 Præ. Sacrificium uisus Deo exhibent, sicut decore, uisus, primitiae, obfones, & holocausta, ergo non uisus esse alijs specialis actus determinatae uirtutis.

SED CONTRA est, q in lege specialia sacrificij dantur, ut patet in principio Leuitici.

RESPON. Dicendum, q sicut supra dictum est, sacrificium est actus uirtutis, participat quodammodo ad uirtutem, sicut cum quis furatur, ut fornicetur, sicut cum quis fornicatur, ut fornicetur, ita q si etiam alias non esset peccatum, ergo sacrificium est quidam specialis actus, habens ex hoc, quod in diuinam reuerentiam propter quod ad determinatam uirtutem

scuntur. Sic autem ad dictam naturalem spectat sacrificare Deo, & non primo modo: propterea non est in sum. si multi sapientes huius mundi non acceptant hoc.

1. 2. q. 9. 102. art. 3. cor. Et 3. q. 48. art. 3. cor. Et 3. co. tra c. 20. si. Et Psal. 28. co. 2. Et Ro. 1. 1cc. 7. lin.

In eodem ar. nota, q author non solum ostendit q ad ius naturale spectat oblatio sacrificij, sed etiam quod oblatio sacrificij exterioris. Nam poterat quis dicere, q Deo, uipote intellectualis naturae, sufficit oblatio mentis interior. Et propterea author ex eo q naturale est homini exprimer e interiori mentem exterioribus signis, quia a sensibilibus cognitione accipit, docet q ideo naturale quoq; est homini interiori oblationem mentis, exteriori oblatione explicata. Et bene aduertit, q non ex parte necessitatis, quia scilicet alteri homini non possumus exprimere aliter mentem nostram, nisi sensibilibus signis: sed ex parte naturalitatis, quia, sicut exprimer per sensibilia signa, naturale est homini, quia a sensibilibus accipit cognitionem, author processit: quoniam ratio necessitatis non habet locum respectu Dei, qui intuetur cor, sed optime locum habet ratio naturalitatis ex parte hominis, qui offert sacrificium.

Ar. præced.

Super Quaestiones octuagesimae secundae articulum secundum.

Q. 84. art. 2. & q. 81. art. 7.

D. 178.

Q. 88. art. 2.

1. 2. q. 2. & 3. art. 8.

Lib. 10. c. 19. paulo a pri. tom. 5.

In artic. 2. eiusdem 85. q. aduertit, q in corpore articuli author rationem radicalem, quia, sicut sacrificium exteriori debet conformari interiori, qd soli Deo offertur, confirmat similitudine proportionali, quia scilicet sic se habet uox, & conceptus significatus, & postmodum conclusionem ipsam ex humana consuetudine probat, quam etiam auctoritate diuinae legis de thymiamate, seu uinguento prohibito sub poena mortis confirmat. Et si uis materiam hanc latius videre, inspice capit. 120. libri 3. contra Gent.

